

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2163/2019
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лабуд Стојановић, адвокат из ..., против туженог Града Краљева, кога заступа Градски јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2240/17 од 05.09.2017. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2240/17 од 05.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 246/2017 од 22.02.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете у виду измакле добити исплати за период од јануара 2008. године закључно са 10. јуном 2009. године појединачно опредељене износе са законском затезном камтом почев од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 358.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2240/17 од 05.09.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена у ставу другом и у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу

члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог Закона, па нема ни повреде из члана 361. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се ревизијом неосновано указује. Побијана одлука је јасна, потпуна и непротивуречна. Садржи разлоге о свим одлучним чињеницама.

Према чињеничном стању на ком је заснована побијана одлука, тужилац решењем Одељења за привреду и финансије Општине Краљево од 25.05.2004. године уписан у Регистар радњи ради обављања делатности такси превоза путника са 7 путничких возила марке „...“ и 2 путничка возила марке „...“ ближе идентификованим наведеним регистарским ознакама за свако од возила. Решењем АПР од 23.07.2007. године радња тужиоца је преведена у регистар привредних субјеката код Агенције за привредне субјекте као аутопревозничка радња са претежном делатношћу ауто превоз са регистарским ознакама за 9 возила.

Решењем Одељења за урбанизам, грађевинарство и стамбено комуналне делатности од 07.04.2007. године тужиоцу је издата такси дозвола са роком важења од годину дана за два возила и то једно такси возило марке „...“ тип „...“ и једно такси возило марке „...“ тип „...“ са роком важења до 31.12.2008. године. Тужилац се дана 20.08.2007. године обратио захтевом Одељењу за урбанизам, грађевинарство и стамбено комуналне делатности ради издавања такси дозволе и евиденционог броја за 11 путничких возила. Решењем Одељења за урбанизам, грађевинарство и стамбено комуналне делатности од 12.09.2007. године тужиоцу су издате такси дозволе са роком важења од годину дана за два возила марке „...“ тип „...“, за једно такси возило марке „...“, као и привремени евиденциони бројеви са роком важења 31.12.2007. године за возило марке „...“ тип „...“ регистарских ознака ... -...-, ... -...-, ... -...-, ... -...-, ... -...- и за возило марке „...“ тип „...“ регистарских ознака ... -...- .

Одлуком Скупштина општине Краљево, о ауто такси превозу путника која је објављена у Сл. листу Општине Краљево број 8/05 дана 17.05.2005. године, којом је чланом 3. ставом 1. тачком 11. предвиђено да возило за обављање такси делатности не може бити старије од 8 година од дана објављивања у Службеном листу Општине Краљево. Потом је Скупштина општине Краљево, донела нову Одлуку о ауто такси превозу путника која је објављена у Сл. листу Општине Краљево бр. 2/07 дана 01.03.2007. године, којом је чланом 6. тачком 1. предвиђено да возило за обављање такси делатности не може бити старије од 8 година, чланом 41. да превозник који обавља делатност по одобрењу издатом на основу раније важећег прописа је дужан да усклади своје са одредбама ове одлуке, у року од 6 месеци од дана ступања на снагу ове одлуке, а чланом 42 да ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи одлука о ауто такси превозу путника (Сл. листу Општине Краљево бр. 8/05) и чланом 43. да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном листу Општине Краљево. Одлуком о изменама и допунама ауто такси превозу путника која је објављена у Службеном листу Општине

Краљево број 7/07 дана 01.06.2007. године, имењен је члан 41. ове Одлуке тако што је део „у року од 6 месеци од дана ступања на снагу“ замењене речима „до 31.12.2007. године“.

Одлуком Уставног суда У. бр 232/05 од 22.10.2008. године, објављеној у „Сл. Гласнику РС“ од 10.12.2008. године, утврђено је да одредбе члана 3. Става 1. тачка 11. и 12. Одлуке о ауто такси превозу путника (Сл. листу Општине Краљево бр. 8/05) у време важења нису биле у сагласности са уставом и законом.

Скупштина Града Краљева, донела је потом Одлуку о ауто такси превозу путника која је објављена у Службеном листу Општине Краљево број 17/09 дана 01.09.2009. године, којом су чланом 9. прописани услови које мора да испуњава возило, али том одлуком више није био прописан услов у погледу старости возила, чланом 53. да ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи одлука о ауто такси превозу путника (Сл. листу Општине Краљево бр. 2/07, 7/07) и чланом 54. да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Сл. листу Града Краљева.

Тужилац тужбом потражује штету због незаконитог и неправилног рада из члана 172. Закона о облигационим односима, наводећи да је у утуженом периоду био спречен да обавља такси делатност са девет возила којима је то до тада чинио, услед примене одредаба Одлуке о ауто такси превозу путника туженог којима је било прописано ограничење у погледу дозвољене старости возила за обављање те делатности на исти начин као и у претходно донетој Одлуци о ауто такси превозу путника туженог која је проглашена неуставном и незаконитом одлуком Уставног суда.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одлучили одбијањем тужбеног захтева применом члана 172. ЗОО налазећи да у конкретном случају не постоји неправилан и незаконити рад органа тужене.

Врховни касациони суд налази да се неосновано наводима ревизије побија правилност примене материјалног права. Наиме, у утуженом периоду, од 01.01.2008. године закључно са 10.06.2009. године, била је на снази Одлука о ауто такси превозу путника (Сл. лист Општине Краљево бр. 2/07, 7/07) којом су, чланом 6 тачком 1., прописани услови за обављање такси делатности, односно ограничење у погледу старости возила за обављање такси делатности. Прелазним одредбама из члана 41. прописано је да превозник који обавља делатност по одобрењу издатом на основу раније важећег прописа је дужан да усклади своје са одредбама ове одлуке, до 31.12.2007. године, а чланом 42 да ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи одлука о ауто такси превозу путника (Сл. листу Општине Краљево број 8/05). Применом члана 43. ове Одлуке, она је ступила на снагу 08.03.2007. године. Измене ове одлуке објављене у Сл. листу Општине Краљево бр. 7/07 дана 01.06.2007. године, односиле су се на рок из члана 41. који је тим изменама продужен „ до 31.12.2007. године “ чиме је примена ове одлуке одложена за период након 31.12.2007. године односно од 01.01.2008. године (у односу на превознике који обављају делатност по одобрењу издатом на основу раније ваћег прописа ради усклађивања са одлуком). Њена законитост и уставност није оспоравана пред Уставним судом.

Из наведеног произилази да се Одлука о ауто такси превозу путника (Сл. лист Општине Краљево бр. 2/07, 7/07) примењивала од 01.01.2008. године до 08.09.2009. године када је ступила на снагу Одлука о ауто такси превозу путника (Сл. лист града Краљево бр. 17/09).

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак нижестепених судова да у конкретном нема незаконитог поступања, па нема ни неправилног и незаконитог рада из члана 172. ЗОО, као основа за накнаду штете, јер у спорном периоду није примењивана Одлука о ауто такси превозу путника објављена у Сл. листу Општине Краљево бр. 8/05 дана 17.05.2005. године (и то одредбе члана 3 став 1. тачка 11. за које је одлуком Уставног суда утврђено да у време њеног важења није била у складу са Уставом и законом), већ Одлука о ауто такси превозу путника (Сл. лист Општине Краљево бр. 2/07, 7/07) која није била предмет оцене Уставног суда, којом је поново прописано истоветно ограничење у погледу старости возила за обављање такси делатности примењено.

С тим у вези, неосновани су и наводи ревизије којима се указује да су приликом доношења побијане одлуке погрешно примењене одредбе о правном дејству одлуке Уставног суда. Наиме, кад Уставни суд утврди да општи акт није у сагласности с Уставом законом, тај општи акт престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у "Сл. гласнику Републике Србије", како је то прописано чланом 58. став 1. и 3. тада важећег Закона о Уставним судом („Сл. гласник РС", бр. 109/2007,), а применом члана 60. став 2. истог Закона, он се неће ни примењивати од дана објављивања одлуке Уставног суда, ако из одлуке произилази да општи акти несагласни Уставу или закону.

Правилна примена наведених законских одредаба, а у складу са утврђеним чињеничним стањем, подразумева да је испуњеност услова за обављање такси делатности у утуженом периоду морала бити цењена применом прописа који су били на снази, што значи да су морали бити примењени, поред осталих и прописани услови у погледу ограничења старости возила новом Одлуком о ауто-такси превозу (Сл. лист Општине Краљево бр. 2/07, 7/07), донетој на основу Закона о о превозу у друмском саобраћају („Сл. гласник Републике Србије“, број 46/95, 66/01, 61/05, 91/05 и 62/06). Тим законом према члану 36. став 1. општина, односно град може прописати ближе услове за обављање ауто-такси превоза. Ова одлука није била предмет оцене Уставног суда, па су неосновани наводи ревизије да су примењене одредбе Одлуке туженог, које нису у сагласности са Уставом, јер о томе може одлучивати само Уставни суд.

Како се и осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане одлуке Врховни касациони суд је на основу члана 405. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04, 111/09, ...72/11) одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

